ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

(Πράξ. ε' 12—20).

Τὸ ἔργον τῶν ἀποστόλων ἐνισχυόμενον διὰ θαυμάτων.—Ἀδυναμία τῆς ἀνθρωπίνης κακοβουλίας, ὅπως ματαιώσῃ τὰς εἰλικρινεῖς καὶ ἀδόλους χριστιανικὰς εὐεργεσίας.

«Πορεύεσθε, καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης».

Εἶνε βεβαιωμένον ἀπὸ τὴν ἱστορίαν ὅλων τῶν λαῶν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος τότε μόνον ἐπλησίασεν εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ ἀνεγνώρισε τὴν εὐεργετικὴν καὶ πανάγαθον ἐνέργειαν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ὅταν μὲ τρόπον ἔκτακτον καὶ θαυμαστὸν ἐδιδάχθη καὶ ἐδοκίμασε τὴν μεγαλωσύνην τοῦ Ὑψίστου. Νύκτα καὶ ἡμέραν εἶχε καὶ ἔχει ἐνώπιόν του πρόχειρα ἄπειρα αἴτια καὶ ἀναριθμήτους ἀφορμὰς εὐγνωμοσύνης καὶ λατρείας τοῦ Παντοδυνάμου, καὶ μολαταῦτα ὁ νοῦς του, συνειθισμένος εἰς αὐτά, τὰ παρεξήγει καὶ παρεγνώριζε, ἐζήτει δὲ καὶ ζητεῖ ν' ἀνακαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν ἐκεῖ, ὅπου φανερώτερον αὐτῆς πρᾶγμα δὲν ὑπάρχει. Αὐτὸς ὁ σκοτισμὸς τῆς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς ἁμαρτίας τῶν πρωτοπλάστων· αὐτὴν δὲ τὴν ἀδυναμίαν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἀφοῦ δὲν παρέβλεψε διὰ τῶν πολλῶν του **θαυμάτων,** ὕστερον καὶ ἐθεράπευσε ἀντικαταστήσας διὰ τῆς ἁγίας αὐτοῦ πίστεως. Καὶ διὰ τοῦτο, ἕως ὅτου τὸ κήρυγμά του διαδοθῇ εἰς τὰ τέσσαρα πέρατα τῆς οἰκουμένης, ἕως οὗ ἡ πίστις ὑπερισχύσῃ, φυσικὸν εἶνε μὲ πολὺ θαυμάσιον τρόπον νὰ φανερώνεται ἡ δύναμίς Του. Αὐτὴν τὴν δύναμιν δὲ εὑρίσκομεν καὶ εἰς τὰ θαύματα τῶν ἁγίων ἀποστόλων, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

μὲ πολλὴν χάριν καὶ ἁπλότητα εἰς τὴν ἀποστολικὴν περικοπὴν τῆς σημερινῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, ὅστις μὲ τὴν θείαν ἐπιβεβαίωσιν τοῦ θαύματος τῶν θαυμάτων, τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ ἀπίστου μετεβλήθη εἰς πιστότατον κήρυκα τῆς χριστιανικῆς θρησκείας.

Ἀφοῦ ὀλίγος καιρὸς ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν ἔνδοξον ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου εἰς τοὺς οὐρανοὺς, εἰς μέρος εὐρύχωρον, ὅπου πολὺς κόσμος συνηθροίζετο, μὲ μεγάλην δὲ καρποφορίαν ἦτο δυνατὸν νὰ διαδοθῇ ὁ λόγος τοῦ Εὐαγγελίου, εἰς τὴν λεγομένην **στοὰν τοῦ Σολομῶντος,** εὑρέθησαν συνηθροισμένοι οἱ ἀπόστολοι. Δὲν ἐχώριζε πλέον αὐτοὺς ἡ ὑπόκρισις καὶ τὸ ἀφιλάδελφον τοῦ Ἰούδα· ἐκεῖνος ἔλαβε τὰ ἐπίχειρα τῆς κακίας του καὶ εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ κατόπιν κοινῆς προσευχῆς ἐκλήθη διὰ κλήρου ὁ ἀπόστολος Ματθίας. Ἐνῷ δὲ εἰς ὀλίγον προηγουμένην ἀπὸ τὴν παροῦσαν ἐποχὴν ὁ διδάσκαλος τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐνεπαίχθη, ἐκακοποιήθη καὶ ἐπὶ τέλους ἐθανατώθη, τώρα αὐτοὶ, οἱ ὁποῖοι ἔμενον ἄλλοτε κεκλεισμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, παρρησίᾳ ἐλάλουν καὶ εὐηγγελίζοντο τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐνώπιον ἀπείρου πλήθους· κανεὶς δὲν ἐτόλμα ὄχι μόνον ἵνα ἐνοχλήσῃ, ἀλλ' οὔτε ἵνα πλησιάσῃ αὐτούς. Καὶ τοῦτο, διότι εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ εἶχον οὗτοι ἀνυψωθῇ περισσότερον τῶν γραμματέων καὶ τῶν Φαρισαίων· διότι τὸ πλῆθος ἠκολούθει αὐτοὺς μὲ ἐνθουσιασμόν, ὅπου καὶ ἂν μετέβαινον, χωρὶς νὰ δίδῃ προσοχὴν εἰς τὰ φθονερὰ τῶν ἐχθρῶν κακολογήματα καὶ τὰς ψευδεῖς κατ' αὐτῶν κατηγορίας. Παρὰ τοὺς πόθους δὲ τῶν τελευταίων τούτων καταπληκτικῶς ἐκαρποφόρει τὸ κήρυγμα τῶν ἀποστόλων καὶ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν πολλαὶ οἰκογένειαι ἰουδαϊκαὶ προσήρχοντο εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, πιστεύουσαι εἰς αὐτόν. Καὶ ἐδῶ μέν, ὄχι μόνον μὲ προσευχὴν καὶ μὲ λόγους, ἀλλὰ καὶ μὲ μόνην τὴν ἐνέργειαν τῆς σκιᾶς αὐτοῦ πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ ὁ Πέτρος διερχόμενος διὰ τῶν πλατειῶν ἐθεράπευε τοὺς ἀρρώστους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀδύνατοι νὰ προσέλθωσι μόνοι πρὸς αὐτὸν ἐτίθεντο ὑπὸ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων των ἐπάνω εἰς κρεββάτια καὶ ἐφέροντο· παρεκεῖ δὲ καὶ οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι ἐθαυματούργουν καὶ αὐτοί, ἰατρεύοντες ὅλους τοὺς πάσχοντας ἐκ διαφόρων νοσημάτων καὶ ἐνοχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, τοὺς ὁποίους πλῆθος Ἰουδαίων ἐκ τῶν περιχώρων

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

τῆς Ἱερουσαλὴμ ἔφερε πρὸς αὐτούς· Δὲν ἦτο δὲ ἡ πρώτη φορὰ, οὔτε ἡ πρώτη ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν τοιαῦτα παράδοξα καὶ ἔκτακτα γεγονότα ἐτελοῦντο διὰ τῶν ἀποστόλων ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ. Οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἐπιμελεῖς τοῦ Εὐαγγελίου ἐργάται, ἐμψυχωθέντες καὶ ἐνδυναμωθέντες παρὰ τοῦ καθημένου **ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης,** πολὺ συχνὰ ἐπεκύρωνον τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων των καὶ τὰς περὶ Χριστοῦ διδασκαλίας των μὲ τοιαύτην θαυματουργικὴν δύναμιν. Ἀλλ' ἕνεκα τούτου καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ ἰουδαϊκοῦ λαοῦ, καὶ πρὸ πάντων οἱ θρησκευτικοὶ, καὶ ἐκ τούτων ὁ ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, οἱ ὁποῖοι ἀνῆκον εἰς τὴν αἵρεσιν τῶν Σαδδουκαίων, ἥτις δὲν παρεδέχετο ἀνάστασιν νεκρῶν ἐξανέστησαν κατὰ τῶν ἀποστόλων· οὗτοι δὲν ὑπέφερον, ἵνα ὑπὸ τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ κηρύττηται ἡ ἐκ νεκρῶν ἀνάστασις αὐτοῦ καὶ ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἀναστάντος τελῶνται τόσα θαύματα καὶ διὰ τοῦτο **τυφλωθέντες ἠθικῶς,** μὴ θέλοντες δῆλα δὴ, ἵνα καὶ αὐτοὶ δεχθῶσι τὸ φῶς τῆς ἀληθείας καὶ ἀπαλλάξωσι τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν ἀπὸ τὸ σκότος τῆς ἁμαρτίας καὶ ἐπιμένοντες ἐν τῇ κακίᾳ αὐτῶν, ἀπεφάσισαν, ἵνα συλλάβωσι καὶ περιορίσωσιν αὐτοὺς ἐν φυλακῇ. Τὸ τοιοῦτο ἐπραγματοποίησαν καὶ οἱ μαθηταὶ Ἐκείνου, ὅστις ἦτο ὅλος ἀγάπη, οἱ ἀπόστολοι οὗτοι τῆς εἰρήνης, τῆς ἀληθείας, τῆς εἰλικρινείας καὶ δικαιοσύνης κατεδικάσθησαν ὡς ἀπατεῶνες εἰς στέρησιν τοῦ δικαιώματος καὶ τοῦ τυχαιοτέρου τῶν ἀνθρώπων, τοῦ νὰ δύνανται δῆλα δὴ νὰ στρέφωσιν ἀπεριορίστως τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκ τούτου ἀντλῶσι παρηγορίαν καὶ θάρρος διὰ τὰς παντοτεινὰς τοῦ βίου τούτου θλίψεις! Ἀλλὰ μήπως ἐκείνη ἦτο ἡ πρώτη φορὰ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἀρετὴ παριστάνετο ὡς μισητὸν πρᾶγμα; Μήπως τὴν προσωπίδα ἐκείνην, τὴν ὁποίαν τότε ἔφερον οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ, μήπως αὐτὴν δὲν τὴν συναντῶμεν καὶ εἰς τοὺς χρόνους μας πολὺ συχνὰ, ὅταν βλέπωμεν πολλοὺς, δῆθεν ἐξηυγενισμένους καὶ πεπολιτισμένους, οἱ ὁποῖοι μὲ δῆθεν καλὸν σκοπὸν καὶ μὲ προφάσεις διαφόρους καταπολεμοῦν καὶ δολιεύονται τὰ σεμνὰ καὶ χρηστὰ τῶν χριστιανῶν ἤθη, περιφρονοῦν τὴν τιμιότητα, ὅπου εὕρουν αὐτὴν, καὶ σύρουν μαζί των καὶ πολλάκις **υἱοὺς γεέννης, διπλοτέρους ἑαυτῶν** καθιστῶσιν ὅσους ἀσθενεῖς τῇ πίστει θὰ συναντήσωσιν; Ἀλλ' ἂν οἱ ἄνθρωποι δὲν δύνανται πολλάκις νὰ ἐμβαθύνωσι

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

καὶ εὕρωσι τὰς ἀληθεῖς ἀφορμὰς τῶν πράξεων τοῦ καθενὸς, ὁ Θεὸς, Ὅστις γνωρίζει πάντας τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος δὲν ἐπέτρεψεν εἰς τὸν διάβολον, ἵνα ψυχικῶς τὸν δίκαιον Ἰὼβ βλάψῃ, ὅπως διὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ ἀποστόλων ἐτιμώρησε τὴν ἀνειλικρίνειαν τοῦ Ἀνανία καὶ τῆς Σαπφείρας, οὕτω δὲν ἐπιτρέπει καὶ τὴν παντοτεινὴν κυριαρχίαν τῶν ἔργων τοῦ φθόνου καὶ ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει. Ἄγγελος Κυρίου, φωτεινὸς καὶ δεδοξασμένος, τὴν νύκτα ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκρατοῦντο οἱ ἀπόστολοι καὶ παρουσιασθεὶς ἐνώπιον αὐτῶν τοῖς εἶπεν: «Εἶσθε ἐλεύθεροι, ἵνα ἐξέλθητε ἐντεῦθεν, διότι τὰ δεσμά σας παρέλυσεν ἡ παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ· ἀπέλθετε τώρα εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκεῖ μὲ θάρρος καὶ ἄνευ φόβου κηρύττετε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ τὰ λόγια ἐκεῖνα, ἅτινα θὰ ὁδηγήσωσιν αὐτὸν ἀπὸ τῆς ζωῆς ταύτης τῆς προσωρινῆς εἰς τὴν αἰώνιον ἐκείνην, δι' ἣν προωρίσθη».

Μετὰ τὰ εἰρημένα φυσικῶς καταντῶμεν εἰς τὰ ἑξῆς δύο συμπεράσματα, πολὺ διδακτικὰ διὰ τὸν χριστιανόν.

α΄.) Ὅτι ἡ χριστιανικὴ πίστις διὰ τὴν θείαν αὐτῆς ἀρχὴν καὶ ἐνίσχυσιν εἶνε ἡ μόνη πίστις, ἥτις πρέπει νὰ κατακυριεύσῃ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου καί:

β΄.) Ὅτι ὁσασδήποτε δυσκολίας μὲ ὁποιονδήποτε πρόσχημα καὶ ἂν παρουσιάσῃ ἡ μοχθηρία τοῦ κακοῦ πρὸς καταπολέμησιν παντὸς ἁγίου χριστιανικοῦ ἔργου, ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ ἔλθῃ ἡ στιγμὴ, κατὰ τὴν ὁποίαν μὲ τὴν ἀντίληψιν τοῦ Θεοῦ αὐτὸ θὰ ἐπιτύχῃ.

13 Ἀπριλίου 1903.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

Наукова бібліотека
ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. МЕЧНИКОВА

02/09/25
902689
НБ ОНУ